Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1097
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

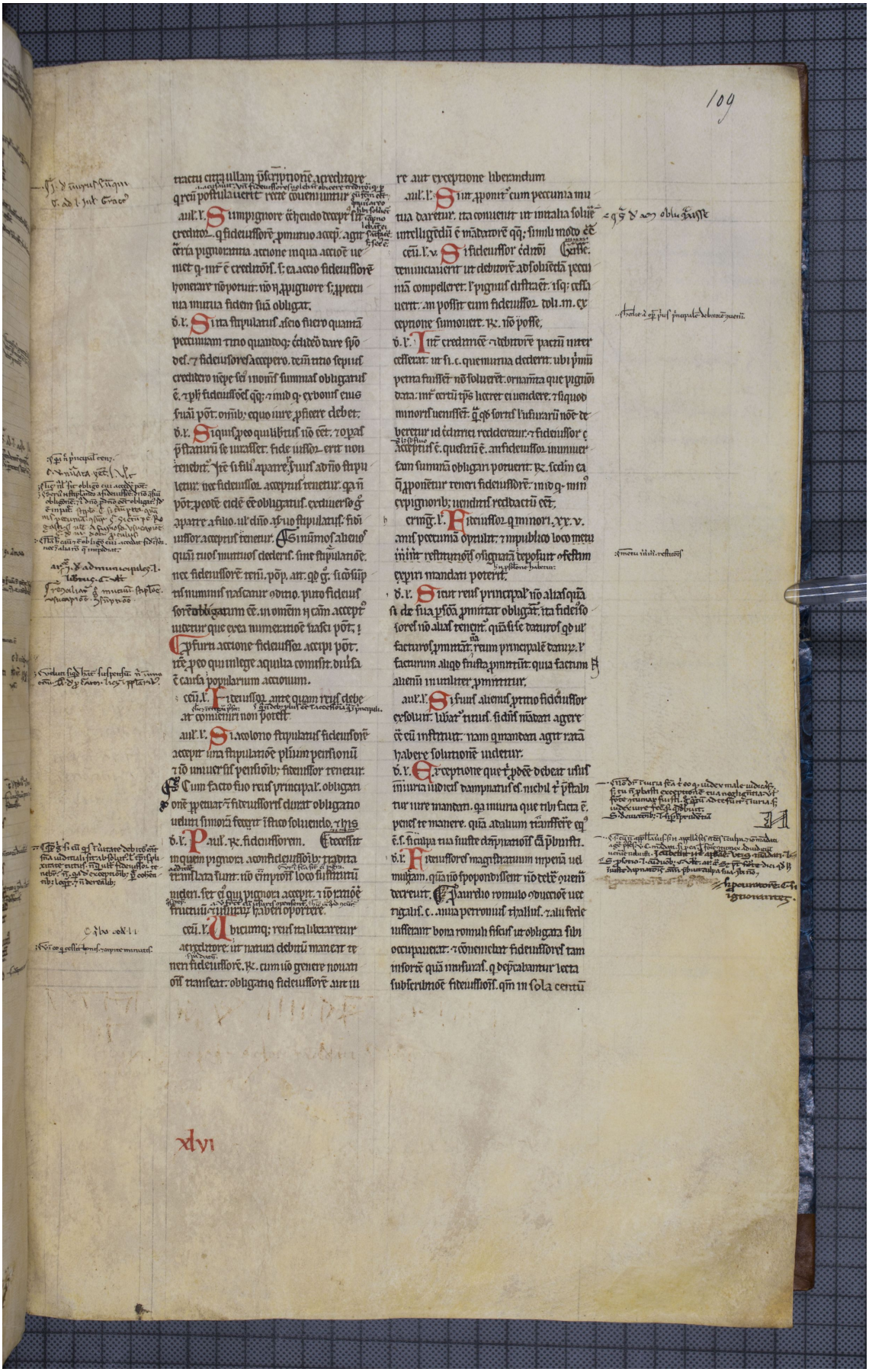

109

tracu citra ullam ꝑscriptionē aprehiore
q reū potulauerit rere conueniunt
aul. l. Si un pignore ēcendo cepit
creditor. q fideiussorē pmutuo acep. agri
ēria pignoratiua actione in qua actoē ue
niet q. mr ē creditōr. s. ea actio fideiussorē
honerare nō potuit. nō ꝗ pignore s. ꝑcu
nia mutua fidem suā obligat.
ō. l. Si ita stipulatus. a. cio fuero quamā
pecuniam tuo quando. ēcidēo dare spō
des. ⁊ fideiussores accepero. tēn tuo sepius
credidero usque ad mouīs summa obligatus
ē. ⁊ ꝑ fideiussōes qq. ⁊ mid q. cyonis eius
suāi pōt. omnib. equo iure ꝓficere debet.
ō. l. Si quis peo qui libras nō ēt. ⁊ opa
ꝓstauris se uisset. fide iussor. erit non
tenebit. ꝓ si filii aparte. ⁊ iuris adnō stipu
lentur. nec fideiussor accepti tenetur. qa n
pōt peoēē ēē obligatus. ceteruersō g
aparte a filio. ul' dno. a filio stipulatus. fidei
iussor accepti tenetur. Si nūmos alienos
quāi tuos mutuo dederit. sine stipulatōe.
nec fideiussorē tenū. pōp. ant. qd g. si ōbsip
ti nummi nascantur odio. puto fideius
sores obligatum ēē. in omēn ꝗ cām accept
uerunt que exea numeratōe nasci pōt. ¶
Cpsuru actione fideiussor accipi pōt.
nē peo qui ulege aquilia comsit. diuisa
ē cauta popularium actionum.
cōū. l. Fideiussor. ante quam reus debe
at comitentur non potest.
aul. l. Si a colono stipulatus fideiussorē
accepit una stipulatōe plūm pensionū
⁊ iō unuersi pensionib. fideiussor tenetur.
¶ Cum facto suo reus principal. obligan
onē pernat. ⁊ fideiussoris eunat obligatio
uelum simorū fecerit. ⁊ iusto solutendo. ⁊ his
ō. l. Paul. ꝛc. fideiussorem. Decessit
in quem pignora. a conditionibus. ⁊ pdita
translata sunt. nō cōmpōsit locō substituti
uidem. fer q qui pignora accepit. ⁊ iō ratōē
fructuū. iudicat. habere oportet.
cōū. l. Ubicumq; reus tra ulcaretur
ac creditore. ut natura debitū manet re
nen fideiussorē. ꝛc. cum iō genere nouam
ōsi transeat. obligatio fideiussorē aut in
re aut exceptione liberandum
aul. l. Si ut. ꝓponit. cum pecunia mu
tua daretur. ita conuenit. ut in alia solui
intelligēdū ē mādatorē qq. simili modo ēt
cōū. l. v. Si fideiussor ēdmō Gaius.
renunciauerit ut debitorē. ad solutētā pecu
niā compelleret. l' pignus distrahēt. usq; ēssa
uerit. ⁊ m possit cum fideiussor. tolli. m. ex
ceptione sumouerit. ꝛc. nō posse.
ō. l. Inter creditōē ⁊ debitorē pactū inter
cesserat. ut si. c. que mutua dederit. ubi ꝓmiū
pena fuisset. nō solueret. ornamēta que pignori
data. mr certū tps iacere et uendere. ⁊ si quod
minori uenisset. q. qd sortis l' usurarū nōē de
beret. id ēdmta redderetur. ⁊ fideiussor ē
acceptus ē. quesitū ē. an fideiussor. in minuet
tam summā obligari potuerit. ꝛc. secdn ea
q ꝓponētur teneri fideiussorē. mid q. min
cep pignorib; uendit. reddactū ēt.
cōmōd. l. Fideiussor. q minori. xx. v.
aul. pecuniā opitulat. ⁊ in publico loco metu
iniūr restituitur. si signata deposuit. o. fetum
ꝓpiri mandari potest.
ō. l. Si ut reus principal' nō aliasq; quā
si de sua ꝓsōa ꝓmittat obligat. ita fideius
sores nō aliat tenēt. quā si se dauros qd ut
facturos ꝓmittāt. rum principalē damnū. l'
facturum aliqd fructū ꝓmittāt. quia factum
alienū in uniuersū ꝓmittitur.
aul. l. Si fuit alienus. primo fideiussor
exsolutus. uiar' tuus. si dāsi mādari agere
ēē cū instituit. nam q mandari agit rata
habere solutionē iudicetur.
ō. l. Exceptione que ꝓ pdēē debeat usus
iniuria iudicis damnatus est. nec bil ꝓ ēstabi
tur iure mandati. qa iniuria que tibi facta ē.
penes te manere. quā ad alium transferre eq
ē. s. fiducia tua iuste dāmnatus est ā pbunsti.
ō. l. Fideiussores magistratuum impēā uel
multam. quā iō ꝓponi debent nō tēē ouenī
decreuit. Paulus ad romulo oducione uec
tigalis. c. annua perennis. ⁊ alii fere
tuffectant bona romuli fisci ut obligata sibi
occupauerat. ⁊ cōuenient fideiussores tam
in sortē quā in usuras. q desideramur lecta
subscriptōē fideiussoris. qm in sola centū